

(Pàgines 4 i 5)

Sergi Grau: “A la universitat es forma per fer un bon ús de la tecnologia”

(Pàgines 6 i 7)

La intel·ligència artificial es fa lloc a les aules entre estudiants i professors

(Pàgines 8 i 9)

Llegim?, o quan els llibres de paper es fan presents en els campus tecnològics

(Pàgina 10)

L'experiència de tres alumnes de cicles formatius de grau superior

(Pàgina 11)

Vuit de cada deu graduats ja tenen feina al cap de mig any d'acabar els estudis

(Pàgina 12)

La websèrie de la UVic estrena segona entrega

‘Lisa’ continua amb Emma Cunill com a protagonista, al costat de Pau Escobar

Al cap de dos anys de la primera temporada, divendres vinent s'estrenarà la segona entrega de *Lisa*, la websèrie de la UVic. En aquesta nova entrega es continua veient la vida de la protagonista, encarnada per l'actriu Emma Cunill, al campus on ara està

fent el tercer curs. Se sent acceptada i segura fins que coneix un noi, l'Àlex (Pau Escobar), i haurà d'aprendre a gestionar noves emocions. La websèrie s'ha rodat amb estudiants de Comunicació Audiovisual participant en diverses tasques.

Un moment del rodatge de la segona temporada de 'Lisa', a Miramargès

(Pàgines 2 i 3)

UAlumni, deu anys creant comunitat

El col·lectiu d'exalumnes ja té més de 7.500 membres i vol crear xarxa

ALBERT LLIBROS

Fa 10 anys va néixer l'associació que agrupava els antics alumnes de la UVic-UCC. Actualment ja compta amb més de 7.500 inscrits, que comparteixen el fet d'haver-hi estudiat. Integrada a l'estructura de la universitat però amb un fun-

cionament autònom, es vol convertir en una xarxa de connexió que proporcioni formació i contactes professionals, amb *ambaixadors* a tot el món. Aquest dijous va celebrar els 10 anys amb un acte al Paranimf, amb Xavier Sala i Martín.

UVIC-UCC

Qui hagi estudiat a la UVic-UCC pot mantenir el contacte amb la Universitat gràcies a UAlumni. L'entitat que avui agrupa més de

7.500 titulats a la Universitat va celebrar dijous el seu desè aniversari, amb l'objectiu de crear xarxa entre els seus integrants.

El col·lectiu d'antics alumnes celebra 10 anys

UAlumni agrupa més de 7.500 estudiants de la UVic-UCC amb l'objectiu de crear un 'network' de col·laboració arreu del món

Vic

Jordi Vilarrodà

El llatí encara serveix. En molts llocs del món, a la universitat on es va estudiar, se l'anomena *alma mater*. És a dir, la mare que nodreix (en aquest cas, l'aliment intel·lectual). Tots els que comparteixen una mateixa *alma mater* estan agermanats, en certa manera. I per això hi ha una altra paraula llatina, *alumni* (o sigui, *alumnes*), que designa tots aquells antics estudiants d'una mateixa universitat. UAlumni és el paraigua amb què a finals de 2013 es van començar a agrupar els titulats de la UVic-UCC, una plataforma que compleix ara el desè aniversari amb la intenció de ser alguna cosa més que una agrupació simbòlica. Amb més de 7.500 persones associades, vol esdevenir un una xarxa d'intercanvi que sigui útil per a tothom qui hagi tingut la UVic-UCC com a *alma mater*. Aquest dijous ha celebrat oficialment el desè aniversari, encarant-se cap al futur.

L'any 2014, UVic Alumni –nom que tenia en aquell moment– va néixer com una

associació independent. Tres anys més tard, es va fer des de la UVic-UCC “una aposta estratègica” per potenciar-la, explica el seu actual president, David Griera. I es va integrar plenament en l'estructura universitària, tot i que va conservar el funcionament propi d'una entitat, amb autonomia de decisions i una junta. En aquest moment, també es va

“Volem que sigui una xarxa per seguir connectat a la Universitat”

ampliar el seu camp d'acció: actualment, poden format-ne part alumnes que hagin cursat estudis “en qualsevol campus de la UVic-UCC o en els centres adscrits”, explica Imma Casaramona, directora del Servei de Carreres Professionals. Ells són el *pont* entre UAlumni i la UVic-UCC: “Tan important com demanar als estudiants què esperaven d'UAlumni és saber què n'esperen les empreses”.

Els canvis han facilitat el

creixement: l'última dada és que hi ha 7.547 antics estudiants registrats a UAlumni. “En proporció amb el nombre d'estudiants, ja és de les més representatives de les universitats catalanes”, detalla Griera.

Formar-ne part és ben fàcil: només cal la voluntat i tenir una titulació de la UVic-UCC. No hi ha cap cost econòmic. De fet, les activitats que es porten a terme s'intenta que siguin sense costos per als associats. I si és possible, fins i tot donar avantatges als seus integrants. Griera explica que és clau “escoltar l'*alumni* i saber com li agradaria seguir vinculat a la Universitat”. Una de les línies ha de ser la formació continuada i una altra, molt important, la d’“ajudar a l'ocupabilitat”. Tant si és el moment d'aconseguir una primera feina com si hi ha un canvi més endavant, “nosaltres intentem acompanyar en aquest procés”. Per això conviden els actuals estudiants a fer-se'n membres de seguida que acabin el grau que estan cursant. En l'era del *networking*, formar part (i sentir-se part) del col·lectiu pot facilitar contactes molt útils: “El

que pretenem és que sigui una xarxa de formació i d'informació amb què continuï el vincle que s'ha creat en una etapa molt important de la vida, com és la universitària”.

■ ELS 'AMBAIXADORS'

Aquesta xarxa d'*alumni* s'acaba escampant per molts llocs de Catalunya i d'arreu. I és un altre dels grans actius d'UAlumni: “Tenim molt de talent aquí i a fora, amb el qual hem de seguir connectats”. Així neix la figura dels *ambaixadors*, que formen

part d'UAlumni i es comprometen a fer-ho d'una manera més activa en pro d'altres associats. “En un determinat moment, vam veure que en teníem molts, dispersos pel món, perquè la Universitat és molt potent en mobilitat internacional, associada a pràctiques”, diu Casaramona. Quan arriba el moment de marxar, sempre hi ha preguntes i incògnites. I trobar un *ambaixador* que estigui en el país de destí pot ajudar molt: “Tens algú que ha estudiat a la mateixa universitat, que és de la mateixa cultura i que et

Èric Polo: “Està bé connectar amb qui pots ajudar, professionalment o personalment”

Vic/Sant Quirze de Besora Èric Polo és de Sant Quirze de Besora. Va estudiar Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (CAFE) a la UVic-UCC i després va cursar un màster d'Entrenament Esportiu en Etapes de Formació. Va ser a l'acabar-lo quan va entrar a UAlumni. La seva vida ha estat nòmada, cosa que el convertia en un bon candidat per ser *ambaixador* universitari: la Xina, els Estats Units, Grècia i el Canadà. Aquí, a Toronto, és on està residint des de fa sis anys. Ha treballat a la Barça Academy, al Toronto United Football Club i ara en un club de Pickering, al costat mateix d'aquesta ciutat. El va contactar gent quan era als Estats Units i també ara, en l'etapa canadenca. “En algun cas, és només per saber més del que hi ha aquí”, explica. “Està molt bé que hi hagi aquesta xarxa per connectar amb algú a qui puguem ajudar, professionalment o personalment, i sentir que hi ha aquesta connexió amb la universitat on has estudiat”.

ALBERT LLIMÓS / JORDI PUIG

De la creació a l'aniversari: 10 anys entre dues imatges

Vic Entre aquestes dues imatges han passat 10 anys. A la de dalt, l'acte de creació de la que en aquell moment era associació UVic Alumni, el desembre de 2013 a la Casa de Convalescència. Abel Cunill, primer president de l'associació, s'adreçava als assistents per explicar el projecte naixent. Al costat, l'acte del desè aniversari del que actualment és UAlumni, que tenia lloc aquest dijous al Paranimf de la UVic-UCC. El president, David Griera, va donar la benvinguda a l'acte remarcant el creixement que s'ha experimentat, amb la incorporació també d'exalumnes de facultats de nova creació, com la de Medicina. Griera va destacar els nous projectes que s'han posat en marxa com Talent UVic, en la connexió entre graduats i empreses, i les UAlumni Stories, projectant els casos d'èxit. En l'acte va intervenir Eugeni Baqué, director d'Operacions de Seidor –empresa patrocinadora–, posant l'exemple de la seva organització com a captadora de talent local (“fabricar generacions de talent de quilòmetre zero”) després d’haver provat altres opcions. I la col·laboració no només amb la UVic-UCC sinó amb centres de Secundària en cicles formatius de grau superior. El moment central de l'acte va ser la conferència del professor Xavier Sala i Martín (a la imatge) parlant de la intel·ligència artificial, un avenç que segons va dir “canviarà el món com ho va fer en el seu moment l'electricitat”.

pot donar un cop de mà”. Hi ha diferents nivells: des de qüestions quotidianes d'explicar com funciona el transport públic fins a ajudar a buscar allotjament o, els que estan ja posicionats laboralment, ajudar a buscar unes pràctiques o qui sap si una feina. Cadascú decideix fins a quin punt s'implica, i de forma totalment altruista. El mapa d'*ambaixadors* que hi ha actualment és considerable: més de 50 a Europa, una vintena als Estats Units, cinc a l'Amèrica Llatina, cinc més al sud-est asiàtic, tres al con-

tinent africà i un a Austràlia. Des de Cambodja fins al Camerun, des de l'Equador fins a Suècia. “Com si la gent vol fer només un viatge d'oci, que també hi pot entrar en contacte.” Al web, <ualumni.uvic.cat>, hi ha un mapa interactiu que permet posar-se en contacte amb ells.

■ DONAR-HO A CONÈIXER

Els primers 10 anys de vida d'UAlumni han servit per a la captació de persones que en formen part. Però també,

i sobretot, per donar-se a conèixer entre els estudiants. A través de *stories* que es penjen al web, tothom pot conèixer experiències de graduats per la UVic-UCC que expliquen com s'han inserit professionalment, alguns d'ells amb casos ben singulars: des de l'estudiant de cicles formatius que treballa en el procés de les animacions de Marvel fins a la que està fent de mestra en una presó. “Es va crear un repositori, que anirà creixent.”

Créixer és un objectiu

d'UAlumni, però tal com s'ha fet ara, “al ritme de la demanda dels mateixos *alumni*, de la comunitat educativa i la societat”, diu David Griera, que és al capdavant de la junta de la qual formen part una dotzena de persones de diferents àmbits professionals i també generacionals. Des de les primeres promocions fins als que s'han acabat de graduar. “Estem en un procés d'escolta activa, i qualsevol necessitat que vagi sortint hem d'estar preparats per donar-hi resposta.”

Beques a alumnes de cicles formatius

Vic UAlumni té la seva pròpia iniciativa de beques, que com a destinataris hi ha alumnes de cicles formatius de grau superior. Les darreres van comptar amb el finançament de l'empresa Seidor i les van obtenir Jaume Servera i Marc Ferrer, del cicle formatiu en Desenvolupament d'Aplicacions Multiplataforma.

Ester Reina: “M'hauria anat molt bé quan vaig venir per primera vegada a Londres”

Vic/Roda de Berà Ester Reina, de Roda de Berà (Tarragonès), viu i treballa a Anglaterra des de l'any 2012. I, per tant, el seu és un perfil òptim per a qui vulgui assessorament en qualsevol aspecte de la vida britànica. Sobretot en el seu àmbit professional: va estudiar Biomedicina i es va graduar a la que llavors era UVic l'any 2008. Al cap de quatre anys es va traslladar al Regne Unit, i la seva feina la desenvolupa ara al Departament de Bioenginyeria de l'Imperial College de Londres. La darrera persona que va contactar amb ella havia d'anar a fer pràctiques a la mateixa ciutat, “i volia una mica d'ajuda, perquè no sabia gaire com posar-s'hi, el clàssic exemple del que et pot passar quan vas a viure a un lloc que per a tu és nou”. Reina reconeix que ara tot s'ha posat una mica més complicat, després del Brexit. Pensa que UAlumni i els seus *ambaixadors* són un bon punt de suport en aquests moments: “M'hauria anat molt bé quan vaig venir per primera vegada a Londres”.

“Augmentem les capacitats dels professionals amb la tecnologia”

Entrevista a Sergi Grau, coordinador del grup de recerca Digital Care

ALBERT LLIMÓS

Enginyer informàtic amb vocació de recerca

Vic Sergi Grau és enginyer informàtic i doctor en Software. Exerceix de professor de la UVic-UCC des de l'any 2014, quan es va incorporar a l'actual Facultat de Ciències, Tecnologia i Enginyeries en les àrees de programació de videojocs, gestió de projectes i disseny 3D del grau de Multimèdia, Aplicacions i Videojocs. A partir de l'any 2015 va dirigir el Departament d'Enginyeries, i entre els anys 2017 i 2022 va ser degà de la

facultat. En tots aquests períodes no va abandonar mai la seva autèntica vocació de recerca, com a impulsor i coordinador del grup Digital Care. Actualment el formen 14 investigadors, en les àrees d'aplicacions i videojocs (la que porta ell mateix), la de digitalització i modelatge i la de visualització. En la darrera convocatòria de Suport a Grups de Recerca (SGR) de la Generalitat es va revalidar el reconeixement al grup. A la fotografia, Sergi Grau al campus de Miramarges.

Vic

Jordi Vilarrodà
Digital Care. Les cures per una banda i la tecnologia per l'altra. Poden ser aliades sense que les cures perdin allò que les defineix, que és la part humana?

En aquest sentit ens prenem *care*, és a dir cures, en sentit ampli. En l'àmbit de salut però també en el social i el d'educació. El que volem és que la tecnologia sigui un complement que millori l'experiència en aquests processos. En tots ells no substituïm persones sinó que les empoderem. Ara es parla molt d'augmentar les capacitats dels professionals mitjançant la tecnologia. Per tant, poder ser més eficients o poder detectar situacions que d'una manera tradicional eren més costoses de saber.

Una de les línies de recerca ens crida l'atenció: tecnologies que podem associar al lleure, com aplicacions o videojocs, puguin

servir també en benefici de la salut. En diuen *serious games*.

Hi ha tot un debat sobre si dir-ne *serious* o no, perquè llavors sembla que el contrari de *divertit* sigui *seriós*. I no, el contrari de *divertit* és *avorrit*. Ens agrada més parlar de *jocs aplicats*. Al final es tracta de poder tenir

“La tecnologia és un complement. No substituïm les persones, les empoderem”

experiències lúdiques que ens permetin d'agilitzar processos que de manera *normal* són molt repetitius o poc motivadors. La capa lúdica que hi posem permet a l'usuari motivar-se a seguir treballant, buscant aspectes lligats al joc (ja siguin complets com els *serious games* o

per parts, en el que en diem *gamificació*).

Com pot una aplicació de mòbil ajudar a millorar la qualitat de vida d'algú que té un problema de salut?

Hi ha moltes estratègies. Però al final, quan una persona té una dificultat de salut sol haver de fer unes interaccions que són molt repetitives i no gaire divertides. No ho fas per voluntat, normalment, sinó perquè t'hi trobes. Exemples concrets? Doncs tenim aplicacions que ajuden la gent que té alguna drogodependència a complementar el seu tractament presencial habitual. Hi ha moments en què el centre on el van a fer està tancat, i no hi ha ningú que et pugui ajudar. Aquí ho complementem. Un altre àmbit de la salut, el de teràpia ocupacional: per exemple, quan la persona ha de fer un canvi com la jubilació i passa d'un estat de molts anys amb dinàmiques perfectament adherides a un buit.

Molta gent s'hi troba: i ara què faig?

De cop s'han de canviar i buscar les pròpies motivacions. Aquest procés de reflexió el podem *gamificar* perquè es fa a base de dades. I podem registrar molta informació de què fa una persona cada dia, com ho fa, amb qui li agrada de compartir-ho...

“No treballem sols: ho fem amb altres grups i co-creant amb els usuaris finals”

Es tracta que cadascú pugui decidir basant-se en aquestes dades. La persona s'haurà passat potser dues setmanes introduint aquestes dades, i aquest és un procés força pesat. Però ho podem *gamificar*, que no vol dir només fer divertit, sinó que vegi

com està millorant i quins objectius assoleix. Aquí hi intervenim no només els tecnòlegs, sinó els especialistes en teràpia ocupacional, psicòlegs... De fet, nosaltres acompanyem els terapeutes ocupacionals, que són de la UVic-UCC i altres universitats. Amb la tecnologia és com si poguessin estar tot el dia amb els usuaris, i podran donar-li eines perquè ell decideixi. I la tecnologia té un altre avantatge: és objectiva.

Vol dir que enganya menys que el mateix usuari?

Quan fem qualsevol tractament, quan anem al metge, quasi tot el que expliquem és subjectiu. Menys la temperatura, que és una xifra. Són sensacions. En aquest cas, no cal esperar a demà per explicar a algú les sensacions, perquè ja potser seran esbiaixades. Captem les dades en el mateix moment.

També ho han aplicat a l'educació.

Sí. Tenim un nen amb dificultat d'aprenentatge, que també ha d'anar repetint tasques perquè el cervell pugui automatitzar processos. Si no li fem una mica divertit no voldrà fer-ho, i és normal. I ells encara poden divertir-se, que als grans ja ens costa més!

NeurekaLab, la primera empresa *spin off* que va sorgir de la UVic-UCC, era d'educació precisament. Com està funcionant?

Sí, es va iniciar molt especialitzada en psicòlegs i logopedes. Ha seguit acompanyant els professionals però ara ha creat una nova eina per a les escoles: l'objectiu és poder fer cribratges a tots els infants i d'aquesta manera identificar tots els que poden tenir algun problema d'aprenentatge, que es calculen en un 20% del total. I que després siguin identificats i acompanyats. Òbviament, el lloc on és més fàcil fer això és l'escola, perquè és on passen tots. Després d'això es pot fer un diagnòstic i una intervenció.

Una recerca seva, per tant, es pot convertir en negoci?

Nosaltres som *facilitadors*. Com a universitat, hem de validar i oferir a la ciència els resultats que hem obtingut. Després, pot haver-hi una empresa que ho desenvolupi.

Hem parlat de professionals d'àmbits molt diversos, que treballen amb vostès, els enginyers. És un grup de recerca interdisciplinari?

Poques vegades treballem nosaltres sols, com a grup de recerca Digital Care. Busquem sinergies amb altres grups o amb usuaris que ens ajudin a definir els problemes i les solucions. I afegim-hi un altre element: la cocreació amb l'usuari final. Al final, és un trian-

gle: els experts, que fan una tecnologia diguem-ne *tradicional*, els usuaris que ho han de validar. La dificultat és, a vegades, fer *escalables* aquests processos, que solen ser molt particulars de cada persona. I aquí és on podem ajudar des del grup.

Per als estudiants del grau de Multimèdia, aquestes línies de treball poden ser una sortida professional?

Quan fem un projecte, sempre intentem que hi hagi estudiants perquè vegin les altres oportunitats que tenen, no només les més conegudes. Totes les sortides són bones, però com a mínim que les coneguïn. I que vegin que poden desenvolupar eines amb un impacte social més gran. Ens va molt bé perquè són gent jove, que coneix molt bé la tecnologia i que aporta una visió més disruptiva, més fresca. Tots hi sortim guanyant.

Han de pensar en l'accessibilitat de tot el que fan? Ho dic perquè potser hi ha una aplicació que pot ser útil, però per a persones amb poques habilitats tecnològiques.

És per això que insistim en el que li comentava, que el destinatari final en sigui participatiu. Ells ens diran si la idea que hem tingut té sentit o no en té. Un cop fet això, també hi ha d'haver la validació de molts usuaris en la seva experiència, que els serveixi.

Estan utilitzant la intel·ligència artificial en els seus processos? L'aprenentatge de les màquines, el *machine learning*, progressarà més ràpid?

De fet, ja fa temps que fem servir la IA. Per exemple, en un projecte de seguiment de ferides en què ja fa temps que participem: quina mida tenen, quin tipus de teixit hi ha, quins tractaments s'havien utilitzat... I tot això es basa en IA: models predictius en funció de l'experiència que hem acumulat en altres casos. I ara estem entrant en la IA generativa: no només

ALBERT LLIMÓS

“Quan fem un projecte sempre mirem que hi hagi estudiants participant-hi”

predir en funció del que hem fet sinó generar coses noves. Ens ajudarà en el dia a dia a ser molt més eficients, a detectar errors i a ser millors en la relació amb els usuaris. En el que li comentava abans d'atenció a drogodependències, podem tenir un *xatbot* que interactua amb ells. *Entenen* què vol dir l'usuari i poden generar textos de resposta que siguin diferents però que transmetin el que nosaltres volem.

Respostes a mida de cada persona?

Abans es veia tot com molt *robotitzat*. Ara li podem dir: “Genera'm una frase que s'assembla a aquesta, però una mica diferent. I per tant, la interacció es veu més fresca. En aquest cas, és un projecte que desenvolupem amb Osonament i que complementa els grups presencials amb gent que vol deixar de consumir. També hi ha

“En salut, social o educació hem de garantir que el que estem fent funcioni bé”

programes que són estrictament de salut mental. Ho tenen molt ben estructurat, i nosaltres l'únic que hem fet és què fer quan no són presencialment allà, a Osonament, o no és un moment per trucar a un terapeuta. De ser un servei que ja és molt ampli, passem a un de 24/7. I a més, el professional rep immediatament la informació: sap que tal persona ha demanat ajuda abans que vagi a la consulta.

Sap l'usuari, que se li està adreçant una màquina?

Sí, i en certa manera li crea seguretat. Sap que qualsevol cosa que diguin no serà considerada ni malament ni bé. El robot no hi posa prejudicis, en funció del que tu li dius intenta donar una solució en aquell moment, i prou.

Com en el cas d'Osonament que ens ha explicat, treballen amb altres agents del sector educatiu, social o

“La universitat és un espai segur per experimentar i que des de fora se'n faci bon ús”

sanitari més proper?

Amb centres educatius, amb psicòlegs que fan els diagnòstics d'aprenentatge. En el tema de ferides que li comentava, als hospitals... Normalment és amb el sector públic, però també pot ser amb empreses.

Faig un parèntesi perquè m'expliqui com una aplicació pot ajudar a veure si es curen bé les ferides.

Permet automatitzar els processos dins de la consulta. Per exemple, que la infermeria els pugui fer més àgils. Però fins i tot permet que l'usuari no s'hagi de desplaçar a l'hospital per fer la cura si la que va fent a casa seva és suficient. Amb l'eina aquesta podem detectar si els teixits s'estan curant prou bé, amb la validació d'infermeria.

Hi ha molt camp per córrer? Tot just estem començant a veure les possibilitats que té tot això?

Hi ha molt marge, en efecte. Però això té un cost alt. Si anem a un sector sensible com el de la salut, social o d'educació hem de garantir que el que estem fent funcioni, i funcioni bé. Introduir noves eines no és només desenvolupar-les, que ja té un cost, sinó comprovar-les, i passar per comitès d'ètica. I per això es va més a poc a poc del que podríem esperar. S'ha de vigilar, perquè al darrere hi ha persones.

Han treballat també fora d'aquests àmbits?

En temes culturals, per exemple. Per veure com la tecnologia ens pot ajudar a mantenir el patrimoni, ajudant els restauradors per saber quins pigments hi ha en una obra, per si s'ha de restaurar o per conèixer com es va crear. Hem fet projectes d'àmbits molt diferents però l'essència és sempre la mateixa. No anem a inventar-nos res, sinó anar a veure quina problemàtica té cada cas, com s'està treballant amb un procediment que pot ser costós tal com es fa i com la tecnologia ho pot millorar, o fins i tot transformar.

Només ha sortit una *spin-off* del grup?

Per ara sí, però procurem que els projectes es puguin transferir, sigui a través d'una *spin-off* o d'una empresa que els pugui produir i seguir escalant, perquè tinguin el màxim impacte social.

Tenim por de la tecnologia, ens desperta moltes incògnites. Vostès són aquí per demostrar que se'n pot fer un ús que ens millori la vida?

Exacte. La universitat, al final, pretén formar per donar un bon ús a les eines tecnològiques i evidenciar-ho amb la recerca. Generar casos pràctics d'ús que siguin referents i inspiradors. Som un *espai segur* on s'ha de poder experimentar i que des de fora es pugui fer ús després del coneixement que hem generat.

Accediu al contingut prèmium d'el9nou.cat

Si sou subscriptors d'EL 9 NOU registreu-vos a el9nou.cat

Si encara no en sou, feu-vos-en entrant a el9nou.cat/subscriute

La irrupció de la intel·ligència artificial a les aules

Alumnes i experts parlen de l'ús que es fa de la IA a la Universitat

Vic

Pol Cerdán / Marc Núñez
Èric Pérez *

Ara fa més d'un any que la intel·ligència artificial ha arribat a les universitats de Catalunya. La Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) no n'ha estat una excepció. Durant els últims mesos els estudiants han pogut aprofitar-se d'una tecnologia que en realitat ja porta anys entre nosaltres, sobretot en el món de les matemàtiques i l'estadística, però que no ha semblat una amenaça fins que no ha arribat al carrer o, en aquest cas, a les aules.

"Faig servir el ChatGPT per fer els treballs." Això ho diu un estudiant de Comunicació Audiovisual de la UVic en ser preguntat per l'ús que fa de la intel·ligència artificial en el seu dia a dia. El mateix alumne defensa que la IA li treu molta feina de sobre a l'hora de fer una cerca i respondre preguntes senzilles, tot i que reconeix que l'eina és molt poc fiable i que ho ha d'anar revisant tot constantment. "Els professors això no ho saben", afegeix. Una companya d'universitat seva, però del grau en Nutrició Humana i Dietètica, també reconeix fer servir el mateix xat, "com tothom", per treure's dubtes de sobre.

La majoria dels estudiants són joves i estan al corrent

de les noves tecnologies, més encara quan aquestes poden estalviar-los una estona de feina. La mateixa estudiant declara que per ella la IA sobretot té una part negativa, ja que fa que els estudiants no treballin a fons a l'hora de buscar la informació i copiïn qualsevol cosa. Un altre alumne del grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport afirma que "el més negatiu de la IA és que als

"Faig servir el ChatGPT per fer els treballs, no és molt fiable, però m'estalvia feina"

estudiants ens treu la part més important, la de pensar, però alhora si no s'abusa d'ella és una eina que ens pot ajudar molt".

Encara que no tothom ho sàpiga, l'ús de la intel·ligència artificial realment no és una novetat a la UVic-UCC, ja que segons Ramon Reig, professor titular del Departament d'Enginyeries i adjunt al Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica per a Afers Acadèmics, ja es comptava, des de fa temps, amb diferents grups de recerca que utilitzen la intel·ligència

artificial. Això ha permès fer recerca en imatge, en traducció o en predicció de manteniment de maquinària i també en molts altres camps, com en el cas de l'anàlisi de dades, on es fa servir de forma usual.

Ara també hi ha altres grups que treballen per veure si en docència hi ha alguna aplicació que pugui tenir sentit. Reig assegura que s'han de buscar els possibles usos que poden tenir eines d'IA com el cas del ChatGPT, per exemple. Des del Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica, M. Àngels Pinyana, vicerectora, afirma que ara de moment s'està intentant que tots els professors estiguin formats tractant d'informar-los per entendre com això podria afectar la manera com es fan les classes i com s'avaluen els resultats. Cal tenir molta informació, "tanta com sigui possible", diu, perquè el personal docent pugui prendre les decisions pertinents en cadascuna de les diferents àrees de coneixement.

Com defensa Reig, l'eina d'intel·ligència artificial que ha portat a aquest alarmisme generalitzat que hi ha entre els docents ha estat el ChatGPT. "És la que probablement ha posat en alerta a molta gent del que es coïa al món." Tot i això, defensa que el xat, que simula una conversa humana, és un sistema

L'ús cada cop més estès de la intel·ligència artificial afectarà la manera com es fan les classes i com

que dona errades, ja que està en evolució. Ara ja permet moltes possibilitats, però té les seves limitacions. El problema és que genera text a partir d'allò que té emmagatzemat i que està ideat per donar sortides per mitjà d'unes frases o un text ben estructurat, però que no sempre està alineat amb la realitat. "Pot tenir al·lucinacions, és a dir, que no està pensat per donar la realitat."

Reig assegura que mentre que Google com a sistema de cerca sempre tracta de

donar informació de màxima qualitat, la resposta que et dona el ChatGPT mai saps si és correcta. El criteri ha de ser el de l'usuari i no el de la màquina per saber si la seva resposta és certa o no. Si no es té el coneixement suficient d'allò que s'ha demanat potser la resposta estarà bé, però no se'n tindrà certesa fins que no es comprovi. Per això, per Reig aquesta eina d'IA com a cercador, que és l'ús que en fan sovint els estudiants, té les seves limitacions.

El periodisme que t'acompanya

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

pulació, de poder per controlar la població o per induir a generar necessitats, desitjos o, fins i tot, preferències polítiques.

A més, com que la IA ha resultat ser molt potent detectant perfils, podria acabar sent una eina de discriminació, no per a la persona que dona les dades per a un estudi sinó per a un munt de gent que malgrat no haver estat investigada es pot veure perjudicada per la generació de perfils que incorporen

si s'utilitza com a eina, però que mai pot substituir el seu propi saber." Diu que els professors no només hi són per donar coneixements, sinó també eines perquè els estudiants sàpiguen utilitzar-les en el món real i puguin desenvolupar-se en el camp on treballin. "Si ara aquí fan trampes, quan estiguin fora hi haurà tota una sèrie de competències que no tindran. Si l'alumne pensa a curt termini fent servir la IA per a un treball, al final no estarà assolint les competències que necessita realment", conclou.

Com defensa Reig, la intel·ligència artificial s'ha d'entendre des de dos vessants: com un avenç perquè ajuda a fer coses d'una manera en principi més senzilla, i alhora com un perill perquè si un se'n refia completament pot perdre el seu propi criteri. "El perill de la IA és que és com si passessis per la universitat copiant treballs o com si en les feines grupals ets el que no fa res. Quan acabis tindràs un títol, però tu com a professional no tindràs cap valor. El valor l'aportes tu amb el teu coneixement, la teva curiositat i l'especialització que tinguis amb el temps, i és el que et donarà una sortida al món professional."

Des de la UVic-UCC es creu fermament que la intel·ligència artificial és un avenç, però que s'ha de fer servir correctament. S'assegura que estem avançant i que això és una conseqüència de viure en un món tan "superconnectat" com el nostre. "Anar en contra d'això no és realista. Això és el que tenim i amb el que haurem de viure. Hem de saber-ho utilitzar, aprendre a viure amb aquesta nova eina i fer-ne ús de manera ètica i racional, sabent què estem utilitzant."

**Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC*

"Hem de girar la truita i veure-la com una oportunitat per millorar els aprenentatges"

"Anar en contra de la IA no és realista. Hem d'aprendre a fer-ne un ús ètic i racional"

prejudicis, sigui sense voler o, per contra, intencionadament. "És un problema que les intel·ligències artificials puguin generar prejudicis sobre persones amb la intenció de saber, per exemple, quin perfil de gent no pagarà una hipoteca, qui faltarà menys a la feina o qui farà servir més els serveis mèdics en cas de contractar una mútua privada, essent coneixements molt llaminers per a les empreses que gestionen la IA", comenta Robles.

Pinyana defensa que a la universitat s'ha de desenvolupar en els estudiants una consciència ètica. "S'ha de fer conscients els estudiants que fer servir la IA de forma pícarca no està malament

com s'avaluen els resultats

Això ho complementa Bernabé Robles, professor associat al Departament de Ciències Experimentals i Metodològiques de la UVic, que considera que de moment només s'ha vist la part de la trampa, que és la d'aconseguir millors rendiments acadèmics sense fer tant d'esforç. "Penso que hem de girar la truita i tractar de veure-la com una oportunitat per millorar els aprenentatges, no només les notes", afirma, i afegeix que a la universitat s'està passant

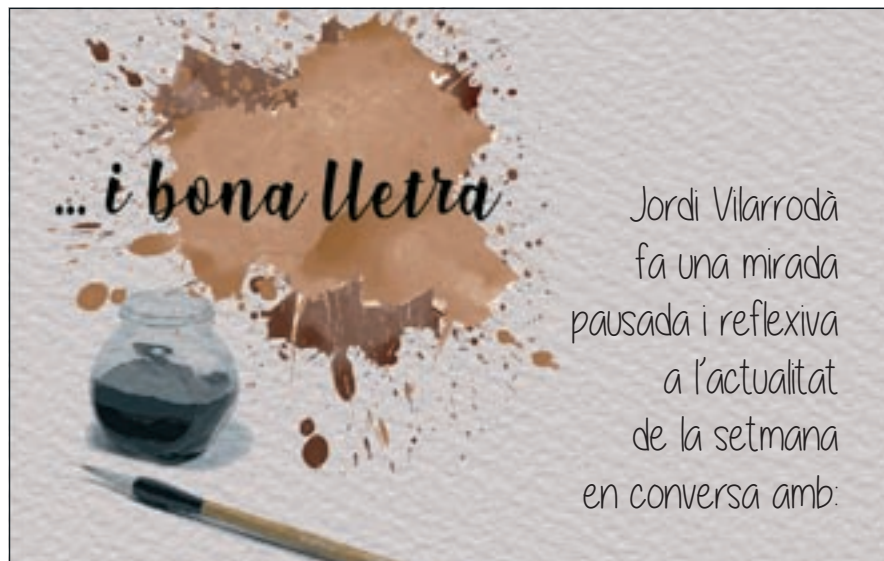
de la desconfiança a intentar veure les possibilitats que la IA ens pot donar.

El fet d'incorporar la intel·ligència artificial al dia a dia dels estudiants presenta alguns inconvenients. El seu problema ètic principal és que es tracti de veure la IA com una fàbrica de la veritat quan, segons Robles, el que et dona són relacions entre variables. Una qüestió clau aquí és qui podrà accedir a aquestes eines. Els algorismes que fan que la IA pugui funcionar són només fór-

mules matemàtiques, però s'han de dissenyar amb una intenció i després alimentar-les amb dades, que poden ser esbiaixades, i també fer-li preguntes.

Robles afegeix que en aquesta fase de fer-li preguntes poden haver-hi biaixos, i com que en el moment actual la concentració de poder empresarial respecte a totes les eines d'IA és molt elevada, el gran risc ètic són els conflictes d'interessos i que es faci servir la intel·ligència artificial com a eina de mani-

ALBERT LLIMÓS

Jordi Vilarrodà fa una mirada pausada i reflexiva a l'actualitat de la setmana en conversa amb:

Xavier Sala Martin
Economista

Roser Reixach
Antropòloga

José Maria Casasús
Periodista

Llegim?, unes jornades per fomentar la lectura

La UVic-UCC va acollir activitats per conèixer nous formats i gèneres literaris

Vic

Ian Ledesma
Mar Moreno *

En un món en constant evolució, la promoció de la lectura emergeix com una potent eina per enriquir el coneixement i estimular la imaginació. En aquest context, la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC), a través de la seva Facultat d'Educació, Traducció, Esports i Psicologia (FETEP), el passat 11 d'abril va assumir el repte de fomentar una cultura lectora. Amb aquest propòsit, va néixer l'esdeveniment Llegim?, una iniciativa crucial que no només fomenta la lectura, sinó que també presenta noves perspectives i emocionants formats literaris a la comunitat universitària.

La I Jornada de Promoció de la Lectura a la UVic-UCC va començar a les 10 del matí al pati Miramarges de la Universitat i va concloure a les 5 de la tarda. Aquest esdeveniment va ser possible gràcies al compromís del professorat impulsor i els organitzadors Sebastià Benassar i Irene Solanich, que van comptar amb el suport de l'UHub, servei a la comunitat universitària, i amb la col·laboració de les biblioteques de la UVic i Pilarin Bayés, i de UVic Ràdio. Segons Benassar, "la

idea va sorgir com a iniciativa del Departament de Filologia de la facultat, abans que coneguéssim els resultats de l'informe PISA, en veure que els nostres estudiants, i la societat en general, estaven llegint cada vegada menys. Vam pensar que la societat no podia ignorar aquesta realitat, i vam decidir prendre mesures per promoure la lectura en l'àmbit universitari".

Roser Silva, com a tècnica de l'oficina de Gestió Cultural de la UVic i coordinadora d'aquesta primera jornada de promoció de la lectura, explica com ha estat aquesta idea: "Aquest esdeveniment, malgrat que hi ha distància en dies, es va realitzar com a acte de celebració de Sant Jordi a la Universitat. Cada any, dins d'aquest marc, organitzem alguna activitat com sorteigs de llibres o donació de roses. Aquest any, se'n va presentar aquesta iniciativa com a promoció de la lectura i ens va semblar una bona idea". Allò que motiva aquesta jornada, afegeix, "és la manca, cada cop més gran, de lectura dels alumnes i dels joves en general que han detectat els professors del Departament de Filologia. Com a solució i objectiu principal, amb aquesta jornada volem arribar als estudiants i joves en general".

La primera jornada va

Imatges de la marató en veu alta que va incloure la jornada Llegim?

Sebastià Benassar

Josep Rodríguez

Job Peró

comptar amb una Fira d'Editorials Independents que va estendre les seves carpes davant de l'edifici F, oferint una varietat de propostes que anava des de l'assaig gastronòmic fins a la novel·

la negra i la fantasia. En aquestes carpes, estudiants i professors que visitaven la fira tenien l'oportunitat de comprar llibres i interessar-se en obres literàries creades per autors locals. En aquest

cas, Job Peró, editor a Obscura Editorial, assegurava: "La veritat és que no veníem amb cap expectativa, és la primera vegada que se celebra aquest esdeveniment i iniciativa que creiem que és molt necessària

INFO PÒDCAST
EL 9 NOU

El pòdcast informatiu presentat per Sílvia Pedret que trobareu cada dia, de dilluns a divendres, a les xarxes socials i a les principals plataformes

EL 9 NOU.CAT

jovent es passeja, s'ho mira i fa preguntes, que és una cosa positiva”.

Boliana Edicions va ser una altra editorial present en la I Jornada de Promoció de la Lectura a la UVic-UCC, i entre els seus representants l'autor Josep Rodríguez va aprofitar aquesta fira per promocionar dos llibres: *Mentre durin les espelmes* i *Mentre el cel no ens reclami*. A més, va voler compartir la seva opinió sobre aquesta nova idea que ha tingut la UVic: “La jornada, com a autor, ha estat bé perquè he pogut vendre alguns llibres i trobo que és interessant perquè els estudiants s'acostin, coneguin autors i editorials de primera mà i gaudeixin d'un ambient de lectura dins del campus. Sí que és veritat que es comença des de zero i, en ser la primera jornada, és un espai petit i amb pocs estands, i se suposa que si no és un esdeveniment d'un sol cop creixerà i farà

més goig. Des de la perspectiva de la Universitat, culturalment aporta molt fer fires d'aquest estil perquè sempre és bo apropar la cultura als joves i que es vegi que la Universitat no és una bombolla, que també hi ha un món fora que pot entrar a dins igual que amb els estudiants, sortir a fora de la rutina i ambient universitari amb aquestes iniciatives culturals.

A més, els assistents van tenir l'oportunitat de participar a una marató de lectura en veu alta, commemorant els centenaris dels escriptors Joan Vicent Andrés Estellés i Joan Salvat Papasseit. Una de les activitats destacades també van ser les taules rodones, que es van convertir en un espai de diàleg i reflexió sobre temes com la gramàtica no binària i el periodisme cultural, amb la participació de reconeguts experts en els seus camps.

Les conferències i tallers

van abordar temes d'actualitat i rellevància en el món literari. Va destacar el debat sobre l'aparició de la nova gramàtica no binària, moderat pel Dr. Llorenç Comajoan, que va comptar amb la presència de Jun Moyano i Sandra Montserrat, reconeguts filòlegs catalans. A més, la conversa entre els periodistes Anna Punsoda i Abraham Orriols, moderada per Josep Burgaya, va oferir una visió fascinant sobre el paper del periodisme cultural en l'actualitat.

L'èxit de la jornada es va veure reflectit en la participació del públic. Amb més de trenta persones apuntades a la marató de lectura en veu alta i unes altres trenta al combat literari de novel·la negra entre Sebastià Benassar

el diàleg i la reflexió quant a temes d'actualitat. A més, la jornada va crear un espai de trobada i intercanvi per a la comunitat universitària i el públic en general, contribuint a la creació d'una cultura lectora vibrant i dinàmica.

La jornada va ser una resposta activa a la caiguda en picat dels resultats de lectura dels estudiants espanyols a l'informe PISA. Mentre que en l'informe es revela que els índexs han caigut en totes les àrees avaluades, la jornada a la UVic va buscar contrarestar aquesta tendència fomentant l'amor per la lectura entre els joves. Malgrat els esforços del sistema educatiu per mantenir l'excel·lència, les dades revelen una disminució significativa en el rendiment acadèmic dels estudiants en

“Detectem que els alumnes, i els joves en general, cada cop llegeixen menys”

Va incloure una marató de lectura en veu alta amb obres de Vicent Andrés Estellés i Salvat Papasseit

i Irene Solanich-Sanglas, la jornada va demostrar ser un punt de trobada per a tots aquells que comparteixen la passió per la lectura i la literatura.

La Jornada de Promoció de la Lectura va demostrar ser una iniciativa innovadora i necessària per estimular la cultura lectora en un context en què la lectura està en declivi. Amb una àmplia oferta d'activitats, una destacada participació d'editorials independents i la presència d'experts en diverses àrees relacionades amb la literatura, l'esdeveniment va captivar l'atenció i l'entusiasme del públic. La rellevància d'aquest esdeveniment radica en la seva capacitat de fomentar la diversitat literària, promoure la lectura com a eina d'enriquiment personal i estimular

les àrees avaluades.

El descens s'atribueix a múltiples factors, incloent-hi l'impacte de la pandèmia, l'ús excessiu de dispositius electrònics a l'aula i la manca d'implicació dels pares en el procés educatiu. Mentrestant, la jornada a la UVic va buscar crear un ambient literari estimulante durant l'horari lectiu, oferint una varietat d'activitats dissenyades per involucrar els estudiants i fomentar l'hàbit de la lectura. Tanmateix, la veritable prova de la seva efectivitat es veurà l'any vinent, quan s'avalui si aquesta iniciativa va aconseguir posar el seu gra de sorra per revertir la tendència negativa en els hàbits de lectura dels estudiants universitaris.

**Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC*

perquè el jovent sàpiga que té al seu abast una oferta literària molt àmplia i que segurament s'adaptarà al que més els agrada o necessiten i està anant bé. Hi ha força curiositat i acceptació, el

“Vaig conèixer els meus amics a la UVic”

Unai Estavillo ha continuat estudiant a la Universitat

Vic

Anna Tañà

“Parlar amb exestudiants em va entusiasmar tant, que a la mateixa tarda ja m’hi vaig apuntar.” Així recorda Unai Estavillo el perquè es va matricular a la UVic. L’exalumne del CFGS en Animacions en 3D, Jocs i Entorns Interactius reconeix que en aquell moment estava passant per una depressió i “necessitava estudiar alguna cosa que m’apassionés”. Estavillo explica que el motiu pel qual es va decantar pel CFGS

va ser perquè tenia “pànic” a la selectivitat. Es va acabar convenent, però, parlant amb professors que eren professionals del sector: “Això va ser determinant”.

El record que en té és molt positiu. “Estudiant allà vaig conèixer els meus actuals amics, amb qui he set molt feliç.” També recorda amb estima els professors amb qui encara conserva el contacte. Estudiar aquesta sortida professional li va servir per participar a l’Indie Dev Day, “una de les millors experiències de la meua vida”. A una

Unai Estavillo

persona que s’estigui plantejant aquest cicle superior, li diria que aposti pel que “real-

ment li agradi”. Ara treballa com a professor i continua estudiant a la UVic, el grau

d’Enginyeria Multimèdia. El seu somni és poder-se dedicar als videojocs.

“A la UVic em van donar una bona base”

Gerard Pasqual ha treballat per a Marvel Studios

Vic

M.E.

El vigatà Gerard Pasqual, de 29 anys, és tècnic especialista en creació de criatures o personatges de pel·lícula. Va formar part de la primera promoció del cicle formatiu de grau superior en Animacions 3D, Jocs i Entorns Interactius de la UVic (2014 i 2016).

Pasqual es va matricular en aquest grau per l’interès que li despertava “el món de les pel·lícules” però també per la “proximitat” de poder estudiar al costat de casa. Valora

positivament el pas per la UVic, sobretot perquè “em van donar una bona base”. També per prendre consciència que per accedir al món laboral li calia prosseguir els estudis. Ho va fer cursant un màster en efectes visuals a la FX Barcelona Film School, on va acabar “d’aprofundir” tant en els coneixements com en el convenciment que aquest era el seu món. De fet, el pas per aquesta escola de cinema li va obrir les portes a una primera feina al Canadà, per la Marvel Studios. Actualment continua com a free-

Gerard Pasqual

lance, des de Vic, treballant per a diferents companyies com Marvel mateix, Disney o

Netflix. Pasqual és conscient que la irrupció de la intel·ligència artificial serà una

amença de futur per a la seva feina, “però de moment encara està una mica verda”.

“Al cicle vaig créixer professionalment”

Va fer un cicle de Màrqueting a UGranollers

Vic

A.T.

“Tenir-ho al costat de casa i que oferís assignatures més creatives em va fer decidir.” Resina va apostar pel cicle formatiu de Màrqueting i Publicitat del campus professional Teknós a Granollers per la proximitat. “No volia estudiar un grau sense estar segura de si m’agradava.” Es va adonar que li interessava la publicitat, el màrqueting i les relacions públiques i “vaig decidir endinsar-m’hi”.

Resina destaca dels CFGS que permeten incorporar-se al mercat laboral, o bé seguir estudiant. “Vaig fer el cicle en format dual per estar a l’empresa uns mesos.” Estudiant a la UVic va adquirir coneixements i va estar en contacte amb professionals. “El format dual em va permetre treballar en l’Àrea de Màrqueting de la UVic.”

La proximitat amb el professorat i els treballs pràctics són el que més destaca. En l’àmbit professional, en dos anys i gràcies al cicle va poder

Maria Resina

preparar-se per entrar al món laboral treballant en casos reals. Resina va continuar

estudiant a la UVic el grau en Publicitat i Relacions Públiques per aprofundir en el

sector. Actualment, treballa com a executiva de comptes a Intermèdia Comunicació.

El grau d'Audiologia General, reconegut com el primer oficial a l'Estat espanyol

Vic El grau d'Audiologia General, que la UVic-UCC va començar a impartir al campus de Vic aquest curs com a títol propi, ha rebut el reconeixement com a titulació oficial avalada per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari (AQUCat) i el Consejo de Universidades. D'aquesta manera, es converteix en el primer grau *oficial* d'aquesta especialitat no només a Catalunya sinó a l'Estat espanyol. El rector, Josep Eladi Baños, ha subratllat "la capacitat de la institució per liderar la creació de noves titulacions amb un gran impacte social". Per la seva part, Josep Arimany, president de la Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut (FESCS), remarca que Audiologia i Odontologia, els dos nous graus de la Facultat de Medicina, han permès que aquesta hagi crescut fins a uns 700 estudiants. Audiologia és un grau de quatre cursos que s'imparteix en modalitat semipresencial.

UVIC-UCC

Les jornades TIC Salut Social estudien com construir inclusió social amb la IA

Vic La tecnologia potenciada per la intel·ligència artificial pot ajudar a la millora de la inclusió social. Aquest va ser un dels eixos de la 13a edició de les Jornades RDI TIC Salut Social, que va acollir el Paranimf de la UVic-UCC. Un procés que no és fàcil perquè "la tecnologia no para de créixer i avança a molta velocitat", va dir Joan Guanyabens, director de la Fundació TIC Salut Social. Durant les jornades es van presentar fins a deu projectes relacionats amb la intel·ligència artificial que es poden aplicar a serveis socials o a salut, i que també poden ajudar a alleugerir la burocràcia. Marta Segura, directora general d'Autonomia Personal, va dir que "hem d'aprofitar els canvis tecnològics per millorar la vida de les persones que hem de cuidar, de les cuidadores i de les professionals". En les jornades hi van participar 466 assistents, més de la meitat dels quals les van seguir en línia.

UVIC-UCC

Vuit de cada deu graduats de la UVic-UCC ja tenen feina al cap de mig any

Vic Vuit de cada deu graduats de la UVic-UCC han trobat feina al cap de mig any d'acabar la carrera, segons un estudi sobre inserció laboral que realitza anualment AQU Catalunya. Les dades corresponen, en aquest cas, a l'any 2023, i es van enquestar 41.000 joves de tot Catalunya que s'havien graduat entre els anys 2019 i 2020. Al cap de tres anys d'haver-se titulat, el percentatge d'ocupació s'enfila fins a nou de cada deu, gairebé el 90% d'ocupats. En el repartiment per titulacions, les que assoleixen més percentatge d'inserció en el món laboral són les de Teràpia Ocupacional, Multimèdia, Aplicacions i Videojocs i Publicitat i Relacions Públiques, que superen o s'apropen al 90%, seguides de CAFE, Fisioteràpia i Periodisme, que superen el 80%. Àngels Pinyana, vicerectora d'Ordre Acadèmica, veu en aquestes dades un reflex "de la qualitat del nostre sistema docent".

UVIC-UCC

El Campus Motor Anoia es converteix en un centre associat a la UVic-UCC

Castellolí El Campus Motor Anoia-Circuit ParcMotor, ubicat a Castellolí, és des de fa poques setmanes un nou centre de formació professional associat a la UVic-UCC. El rector, Josep Eladi Baños, i el director general del Circuit ParcMotor, Jordi Arilla, van signar el conveni de vinculació que permetrà estrenyer la relació. Circuit ParcMotor és un centre d'ensenyament secundari especialitzat en automoció, que aquest curs ha incorporat a la seva oferta un cicle formatiu de grau superior sobre Electromecànica de Vehicles amb especialitat en els elèctrics. És l'únic centre del seu àmbit que, a més, té un circuit dins de les seves instal·lacions. El cicle s'afegirà a l'oferta actual de formació professional que ja té la UVic-UCC a Vic, Olot i Granollers. Precisament aquí és on també s'imparteix el grau en Enginyeria de l'Automoció. A la fotografia, la signatura del conveni.

UVIC-UCC

UVIC UCC

UVIC-UCC

Torna 'Lisa', la websèrie de la Universitat

Vic La Lisa ja fa el tercer curs de Mecatrònica a la UVic. La protagonista de la primera websèrie universitària, *Lisa*, torna al cap de dos anys de l'estrena d'aquesta producció, en una segona temporada de quatre capítols que s'han rodat els darrers mesos i s'estrenaran el proper dijous. Entrar a la Universitat i adaptar-se a aquest món, com a persona de l'espectre autista, ja va ser un repte, i ara el personatge encarnat per Emma Cunill ha trobat l'equilibri i se sent bé amb el grup d'amics. Si més no fins que als Sport Games de la UVic

coneix un noi, l'Àlex. L'actor Pau Escobar, amb participacions en teatre, cinema i televisió, és qui fa el paper del jove, estudiant del doble grau de Mestre de Primària i CAFE. Sorgeixen sentiments que Lisa haurà d'aprendre a gestionar també. L'autoacceptació i la diversitat tornen a estar en el centre de l'argument. En aquest cas, la direcció ha estat a càrrec de David Weil i la producció, d'Abacus, com en la primera temporada. Els estudiants de Comunicació Audiovisual han participat en diverses funcions, des de la producció fins al guió, la il·luminació i el so, el disseny gràfic o la gestió de xarxes socials. A les fotografies, diversos moments del rodatge.

HOMENETS

Miquel Tuneu

